

dende regler, må deles op efter de hensyn, der har motiveret reglerne, således at det bliver muligt i en bestemmelse i bekendtgørelsen at anføre, f. eks. at bestemmelserne i angivne paragraffer administreres og håndhæves af angivne sundhedsmyndigheder, og at bestemmelserne i de andre paragraffer administreres og håndhæves af politiet.

Man har overvejet at foreslå at give udtrykkelig hjemmel for, at de administrativt udfærdigede bestemmelser kan give de kompetente myndigheder ret til at give påbud, men man anser myndighederne for at have en sådan ret også uden særlig hjemmel. Derimod foreslås i straffebestemmelserne udtrykkelig hjemmel til i forskrifterne at fastsætte straf for overtrædelse af pålæg givet i henhold til forskrifterne, jfr. § 32, stk. 3.

ad § 26.

Bestemmelsen svarer til beværterlovens § 23, men kræver ikke som denne tilladelse til musik uden dans og til radio og fjernsyn. Endvidere kræves efter forslaget ikke tilladelse til billard og keglebane, men politiet kan, såfremt forholdene taler derfor, forbyde sådan underholdning. Man har ikke ment, at denne form for underholdning fortsat bør være underkastet en tilladelsesordning, idet dog f. eks. støjproblemet vil kunne nødvendiggøre et efterfølgende forbud fra politiet, jfr. stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 1 omfatter også selskabslokaler m.v., men her vil i private selskaber dans og optræden kunne finde sted uden tilladelse. Derimod skal der også i sådanne lokaler tilladelse til automat-spil m.v.

I almindelighed vil sådanne tilladelser have gyldighed indtil videre, men såfremt forholdene måtte nødvendiggøre det, vil politiet kunne inddrage tilladelsen.

Med hensyn til afgifter for disse tilladelser findes det rimeligt, at disse tilfalder staten og ikke som hidtil kommunen.

Ved afgørelser af spørgsmål om, hvorvidt en sådan tilladelse skal gives, påhviler det politiet at følge de regler, der måtte være givet af kommunalbestyrelsen i henhold til stk. 3. Herudover må hensyn tages til underholdningens art i forbindelse med en vurdering af lokalernes beskaffenhed og egnethed til sådan underholdning. Politiet må behandle sådanne ansøgninger individuelt og vil ikke kunne give almindelige regler for meddelelse af sådanne tilladelser, ligesom politiet ej heller generelt vil kunne nægte at give tilladelse til en eller flere af de af bestemmelsen omfattede underholdninger.

Efter formuleringen af stk. 3 vil kommunalbestyrelsen alene kunne give almindelige regler om de ud-

trykkeligt anførte forhold, hvorimod kommunalbestyrelsen ikke vil kunne foreskrive andre vilkår, såsom at restauratører, der får tilladelse til dans og optræden, ikke må kræve entré. Ved „omfang“ i stk. 3 er særlig tænkt på tidspunkterne, hvori tilladelserne vil kunne benyttes.

Når man ikke i denne paragraf foreslår en bestemmelse om, at der ikke vil kunne gives tilladelse til automatspil om penge, er det, fordi sådant spil antages at være forbudt efter lotterilovgivningen.

ad § 27.

Det er — i modsætning til hvad udvalget havde indstillet — foreslået at ophæve den hidtil gældende adgang til politimæssig registrering af personer med beskæftigelse inden for hotel- og restaurationshvervet. I stk. 1 foreslås det at genindføre forbudet mod, at personer under 18 år benyttes til toiletbetjening, idet dette forbud, uden at dette var til sigtet, ikke blev opretholdt ved beværterlovsændringen i 1958.

Bestemmelserne i stk. 2, der viderefører beværterlovens § 29, stk. 3, er ligesom forbuddet i stk. 1 motiveret i hensynet til i videst muligt omfang at beskytte og undgå misbrug af personer under 18 år. Medens bestemmelserne i stk. 1 gælder alle de af loven omfattede virksomheder, gælder bestemmelserne i stk. 2, 1. pkt., alene de virksomheder, der har alkoholbevilling.

Man har overvejet, om undtagelsen i stk. 2 for værtens hjemmeværende børn og børnebørn burde ophæves, men har været betænkelig ved at foreslå dette, dels da denne undtagelse skønnes at have en afgørende betydning, f. eks. når der på landet i mindre kroer lejlighedsvis er særlig travlhed, dels da der i så fald i tilfælde, hvor børn og børnebørn skal være lærlinge i dette fag, og hvor der efter lærlingeloven ikke skal oprettes lærlingekontrakt, måtte kræves en særlig tilladelse fra politiet.

I stk. 2, 3. pkt., har man ment, at der burde være hjemmel til, at politiet undtagelsesvis kan forbyde personer under 18 år at tage ansættelse som serverings- eller garderobebetjening i hotel- og restaurationsvirksomheder, selv om disse ikke har alkoholbevilling.

ad § 28.

I det væsentlige foreslås de hidtidige lukkebestemmelser for restaurationer m.v. opretholdt, dog at der fastsættes en fælles lukketid for hele landet. Med den øgede motorisering skønnes det ikke hensigtsmæssigt med lokalt fastsatte, varierende lukketider

I øvrigt foreslås det ikke at opretholde bestem-